

Ændringsforslag Nr. 1—4. For saa vidt de skulde blive forkastet, agter man at stemme mod Lovforslaget.

ad Ændringsforslag Nr. 1 (til § 1).

Forbudet i den nugældende Lovs § 10 mod Ægteskab omfatter sindssyge og aandsvage i højere Grad, men skal fremtidig ogsaa omfatte alle aandsvage, Psykopater i højere Grad, kroniske Alkoholister, Epileptikere med jævnlige Anfald eller med udtalt psykiske Forandringer.

Mindretallet kan acceptere denne Udvildelse, for saa vidt angaar kroniske Alkoholister og Epileptikere af den nævnte Kategori, og kan ligeledes acceptere, at man udvider Forbudet mod aandsvages Ægteskab, da det, som det fremgaar af ovenstaaende Udtalelse, i Udvalgets Betænkning er fastslaaet, at de saakaldte Sinker ikke omfattes af Begrebet „aandsvage“.

Psykopater bør efter Mindretallets Formening ikke inddrages under Ægteskabsforbudene. Psykopatbegrebet er alt for udflydende, jfr. Rigsadvokatens Cirkulære Nr. 260 af 7. December 1932 II. B. 3.: „Til sikker Konstatning af Psykopattilstanden hører i Virkeligheden en psykiatrisk Observation fortsat gennem længere Tid.“

Da det derfor vil være umuligt for vedkommende Præst eller Giftfoged at afgøre, om der foreligger en saadan Tilstand, og om Ægteskab derfor kan indgaa, vil den foreslaaede Regel medføre en hidtil ukendt Centralisation paa dette Omraade, idet Sagen maa forelægges Justitsministeriet og af dette Retslægeraadet, eventuelt med paafølgende Indlæggelse til Observation.

Klager fra Forældre eller andre, som ønsker at lægge Hindringer i Vejen for det paatænkte Ægteskab, vil vanskeligt kunne afvises af Præsten eller Giftfogeden, og Sagens Indsendelse til Ministeriet vil under alle Omstændigheder genere den vedkommende.

Dertil kommer, at Reglerne især er foreskrevet af Hensyn til Afkommet, men man har næppe endnu tilstrækkeligt Overblik over, i hvilken Udstrækning denne

sjælelige Lidelse eller Sygdom overføres paa Afkommet, og man vil desuden næppe ved strenge Ægteskabsbetingelser hindre dette, uden ved ligesom tysk Ret at gaa over til Tvangssterilisation. Mindretallet frygter derfor, at dette Forslag, naar det viser sig virkningsløst, er det første Skridt paa Vej til Tvangssterilisation, hvad man maa anse for meget betænkeligt. Saafremt Ministeriet ønsker at stræbe henimod en lignende Ordning som i Tyskland med Hensyn til Tvangssterilisation, saa maa Ministeriet efter Mindretallets Formening forelægge et hertil sigtende Lovforslag, saa Befolkningen kan se, hvad Meningen er, og ikke nøjes med Regler, som tilsyneladende tilstræber et andet Formaal, men som nødvendigvis maa vise sig virkningsløse, hvis de ikke efterfølges af Tvangssterilisation.

ad Ændringsforslag Nr. 2 (til § 1).

Der foreligger efter Mindretallets Formening ingen Anledning til at gaa bort fra den nugældende Regel om kongelig Bevilling. Meningen er jo netop ikke, at den ansøgte Tilladelse skal gives i mange Tilfælde.

ad Ændringsforslag Nr. 4 og 5 (til §§ 4 og 5).

Dansk Ret har altid fulgt den Linie kun ganske undtagelsesvis at give *det offentlige* Adgang til at omstøde et Ægteskab, naar det først en Gang var indgaaet, selv om det var i Strid med et af Lovens Ægteskabsforbud, jfr. Æ. L. I. § 42, der ikke giver det offentlige Adgang til at forlange et Ægteskab omstødt, fordi § 10 er tilside-sat. Denne Ret tilkommer altsaa ikke det offentlige, men kun den Ægtefælle, der opfylder Ægteskabsbetingelserne.

Dette Princip bør efter Mindretallets Formening fastholdes, selv om man vil udvide Forbudet i § 10 til at omfatte ogsaa aandsvage i lettere Grad og Epileptikere og Alkoholister. Men det foreliggende Forslag forandrer dette Princip i begge Henseender derved, at der gives det offentlige en Ret til at gribe ind over for et bestaaende Ægteskab, som netop ikke strider mod noget absolut For-